

udtalt en smul Tanke i Christian den 5tes danſke Lovs 2—4—11, hvor der er gjort Præſten til Pligt ikke at gjøre ſin Prædiken altfor lang, da Publicum ikke ſaa Meget fatte og beholde kan. — Med Henſyn til Lovudkaſtet i dets Heelhed ſkal jeg bemærke, at det viſt er alle Medlemmers eenſtemmige Anſkuelse, at vi i høi Grad maae beklage den meget agtede Juſtitsministers Fraværelſe under Sogernes Behandling. Dette Lovudkaſt berører ganſte ſikkert ikke Juſtitsministeren directe; men det kan ikke nægtes, at der deri er Punkter — navnlig f. Ex. Amtmandens Stilling, hvorpaa jeg forøvrigt ikke ſkal indlade mig —, paa Grund af hvilke man i høi Grad maatte ønske at vide, hvorvidt det er Regjeringens Agt i den nærmeste Fremtid paany at forelægge ſaadanne Lovforſlag ſom de, der for et Par Aar ſiden her vare under Behandling, angaaende Domſtolenes Afſtillelſe fra Administrationen, Rævniningernes Indførelſe osv.; thi Amtmændenes Stilling vil væſentlig afhænge af, hvorvidt ſaadanne Lovforſlag kunne ventes eller ikke, og det hele Spørgſmaal om Aſtaffelſen af diſſe Embedsmænd eller en Indſtrænkning af deres Antal ſtaaer i den meeft afgjorte Forbindelſe dermed. — Et enkelt Medlem har opkaſtet Spørgſmaalet om Sognefogdernes Stilling, og det gjorde en vis Lykke, da han anbefalede at aſtaffe diſſe Beſtillingsmænd; det ſigtede hen til en Beſparelſe, og forſaavidt ſandt det Anſkang. Jeg ſkal kun dertil bemærke, at jeg troer, hvad et æret Medlem viſt ogſaa ſigtede til, ſkjøndt han ikke udtrykkelig ſagde det, at det er en farlig Sag at gjøre Landcommuner- nes communale Beſtyrelſe til Politibud; det er i høi Grad principſtridigt at gjøre Communalbeſtyrelſen til et Slags Beſtillingsmænd for Politiet. Derved troer jeg, at denne Sag finder ſin Beſparelſe. Sognefogdens Stilling vil naturligviis ogſaa spille en overordentlig ſtor Rolle, naar der bliver Tale om Politiets Omorganisation; thi det ſtaaer i Forbindelſe med Antallet af de underordnede Politibeſtillingsmænd, ſom der vil blive faſtſlaaet. — Den høitærede Indenrigsminister har ſagt, at den Beſtemmelſe, at Sogneforſtanderſtaberne ſtaaer til Anſvar for deres Beſlutninger og kunne mulcteres, ogſaa var ſlaaet faſt i den tidligere

Lovgivning. — Ja, deres Anſvar er ſlaaet faſt, men Mulctſtykket er i alt Fald ikke udtalt med rene Ord i Lovgivningen. Det er ganſte ſikkert, at det er udtalt i Cancelliſkrivelſer og Skrivelſer fra Ministeriet, men derved er at bemærke, at naar et Ministerium udfærdiger en ſaadan Skrivelſe til et enkelt Amtshuus eller en anden Autoritet, kjende alle de andre Autoriteter i hele Landet ſlet Intet til den Anſkuelse, ſom deri er udtalt, og ſom er en Fortolkning af Loven. Denne Bemærkning gjælder i endnu høiere Grad om en Beſtemmelſe, ſom jeg dog anſeer for særdeles heldig, den nemlig, at man ikke alene kan anke over, at man ſelv er ſat for høit i Skat, men ogſaa over, at Andre ere ſatte for lavt. Den Anſkuelse, at man tidligere har haft en ſaadan Ret, er udtalt i forſkjellige Cancelliſkrivelſer; men det har aldrig været beſjendt for Befolkningen i det Hele, og det er naturligviis umuligt for Sogneforſtanderſtaberne at holde ikke alene Lovſamlingen, men ogſaa Reſcriptſamlingen osv. Saadanne Skrivelſer til et enkelt Amtshuus kjende de andre Amtshuſe maafsee neppe, og ialtfald kan jeg ſige uden at tage feil, at de underordnede Communalbeſtyrelſer ikke kjende dem; jeg er overbevist om, at man paa mange Steder ikke har haft Anelſe om denne Ret. I den Egn, hvorfra jeg er, og hvor der gjælder lignende Beſtemmelſer ſom de, der i det Hele er gjældende i Kongeriget, har man albrig turdet anvende denne Grundregel. Naar En ankede over at være ſat for høit i Skat og derved kom til at kritiſere, at Andre vare ſatte for lavt, har man vel naturligviis taget Henſyn til hans factiſke Bemærkninger ved at ſætte ham ned; men man har albrig været i Praxis at ſætte Andre op, ſelv om man erkjendte, at de vare ſatte for lavt. Forſaavidt denne Lovbeſtemmelſe gaaer igjennem, kan man derimod gjøre det, og det anſeer jeg for meget heldigt. — Der er talt temmelig udførligt om Communens Berettigelse til at ligne en vis Deel og Forpligtelſe til at ligne $\frac{1}{4}$ paa Formue og Leilighed. Mange ærede Medlemmer have udtalt ſig imod denne Beſtemmelſe, fordi de meente, at Berettigelſen kunde gaae for vidt, men jeg maa ſige, at det Bænſkelige derved efter min Anſkuelse er, at